

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SKÅNSKA HUSARREGEMENTETS NYA KASERNER I YSTAD. — FOTO. MARCUS, YSTAD.

13DE ÅRG.

DEN 7 APRIL 1912.

N^Ö 28

Foto. Edlund.

Joh. O. Pramstedt.

Klucht: Bengt Sjöforsparre.

JOHN RAMSTEDT.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

När vid öfverståhållare Robert Dicksons afgång från sin ställning som chef för hufvudstadens lokala förvaltning f. statsrådet C. F. V. Hederstierna förordnades att upprätthålla det lediga ämbetet, tillkännagafs uttryckligen, att detta endast var en provisorisk anordning i afvaktan på ett senare definitivt personval. Fredagen den 29 Mars har nu tillkännagifvits, att k. m.:t till öfverståhållare utnämnt regeringsrådet J. O. Ramstedt, samtidigt med att hr Hederstierna öfvertagit den härigenom lediga platsen i regeringsrätten.

Johan Olof (John) Ramstedt är född stockholmare, näst äldste son till klädesfabrikanten Reinhold Wilhelm Ramstedt och hans maka Maria Sophia Julia Victoria Hæggström. Fädernet är af rent borgerligt ursprung: farfadern var spannmåls-, minut- och viktualiehandlande i Stockholm och farfarsfadern (f. 1739) benämnes å sin grafsten å Adolf Fredriks kyrkogård viktualiehandlande. Han är född den 7 November 1852, blef student i Uppsala 1869 och aflade därstädes kansliexamen 1872 och hofrätts-examen 1873, hvarpå följde auskultering i Svea hofrätt och tingstjänstgöring, som inbragte honom vice häradshöfdingetiteln 1878. Samtidigt trädde han i beröring med det parlamentariska lifvet, var notarie i andra kammaren 1876 och i första kammaren 1877 samt 1879—82. Sistnämnda år blef han första gången adjungerad ledamot i Svea hofrätt, vardt 1884 fiskal, 1886 assessor, 1887 tillförordnad och 1889 konstituerad revisionssekreterare, tills han 1892 utnämndes till innehafvare af ordn. revisionssekreterareämbete.

John Ramstedt togs nu under en följd af år i anspråk för lagstiftningsarbetet. Redan på sommaren 1892 förordnades han till ledamot af Nya lagberedningen och blef, då denna 1895 utbyttes mot lagbyrån, t. f. ledamot i detta ämbetsverk. Redan följande år utnämndes han emellertid till expeditionschef i justitiedepartementet, som då förestods af Annerstedt. Vid en uppkommen ledighet i Högsta domstolen utnämndes han 1898 till justitieråd.

Från detta rikets högsta lagskiparvärf kallades han att inträda i det politiska lifvet — på den visserligen opolitiska platsen som konsultativt statsråd i den andra boströmska ministären. Händelserna skickade det emellertid så, att han därifrån skulle kallas till den främsta platsen vid konungens rådsbord. Det är ännu i friskt minne, hurusom på grund af unionspolitikens tillspetsade läge Erik Gustaf Boström fann sig föranlåten att på våren 1905 träda tillbaka från statsministersämbetet för att icke med sin person stå hindrande i vägen för en unionell uppgörelse. Att upptaga hans mantel var icke lätt, ännu mindre lockande. Icke blott den unionspolitiska situationen, äfven den inrikespolitiska pekade till följd af rösträttsspörsmålets fortfarande hopplösa läge och förestående nya val till Andra kammaren på en nära förestående kris. Närmast hade väl legat till hands, att Carl von Friesen ställts i spetsen för regeringen, men denne hade redan då drabbats af den sjukdom, som skulle sluta med döden. John Ramstedt åtog sig då det otacksamma värfvet. Den 13 april 1905 utnämndes han till statsminister.

Historien om Ramstedts statsministerstid får sin prägel däraf, att under densamma frukterna inhöstades af den andra boströmska ministärens politik. Under dess tid faller definitivt den ensidiga andrakammarproportionalismen som basis för rösträttsfrågans lösning. Och samtidigt vinner unionskrisen sin våldsamma afslutning i stortingets 7-juni-beslut. För sitt förhållande under unionens sista dagar och omedelbart efter unionsbrottet har

den ramstedtska regeringen blifvit hårdt bedömd, sannolikt hårdare än hvad historien kommer att anse, att den förtjänat. Hvad särskildt beträffar dess proposition till 1905 års första urtima riksdag, visar en förnyad genomläsning redan nu, att dess förmästa fel var att ha begagnat sig af kurialstil, där nationen önskat en fanfar. Men hvem måste icke i nutiden instämma i dåvarande statsministerns anförande till statsrådsprotokollet: "Enligt gällande rättsgrundsatsar skulle Sverige otvifvelaktigt vara fullt befo-gadt att fasthålla vid sin på fördragen grundade ställning och där så erfordras, använda maktmedel för att återställa hvad däremot brutits. För den med rätta upprörda sinnesstämning, som Norges tillvägagående här framkallat, framställer sig helt naturligt tanken att använda sådana medel. Ett lugnt och lidelsefritt öfvervägande gifver dock vid handen, att ett sådant förfarande icke skulle vara förenligt med Sveriges sanna intresse. — Uppenbart är, att en union, uppehållen med maktmedel från det ena rikets sida, skulle hos innebyggarne i det andra föranleda en sådan stämning, att unionen blefve långt mera till olycka än till båtнад, en källa till svaghet i stället för styrka." Invigde lära ock kunna intyga, att det i allt väsentligt var den ramstedtska regeringens unionsupplösningsprogram, som kom att godkännas af riksdagen och bringas till utförande af den följande samlingsministären.

Den 2 augusti 1905 afträdde ministären Ramstedt från den politiska skådebanan och ersattes med ministären Lundeberg—Widén—Staaft. Statsminister Ramstedt själf återgick till Högsta domstolen, där han kvarstod tills han vid regeringsrättens upprättande 1909 inkallades i denna, i hvilken han framgent haft säte.

Öfverståhållare Ramstedts redan tillryggalagda ämbetsmannabana ådagalägger noggsamt, att han i hög grad är i besittning af ämbetsmannaeferenhet och de administrativa egenskaper, hvilka krävas af en ämbetsman i öfverståhållarens ansvarsfulla ställning. Med särskildt intresse fäster man sig naturligtvis vid hans ställning till de sociala spörsmål, till hvilka en öfverståhållare näppeligen kan undgå att vid många tillfällen intaga ståndpunkt. Belysande i detta hänseende äro åtskilliga uttalanden af honom i riksdagen 1905 vid det tillfälle, då de Borger-ska strafflagsparagraferna mot allmänfarliga stråjker och vissa stråjkmeter förelägo till behandling. I sin egenskap af statsminister förordade han förslagen, men tillade: "Man fäster öfver hufvud taget för stora förväntningar vid lagparagrafer och deras förmåga att normerande ingripa i människors mellanvaranden. Hvad särskildt angår förhållandet mellan arbetare och arbetsgifvare — icke kunna några strafflagsparagrafer väntas komma att, mera allmänt sedt, i detta hänseende medföra ett bättre sakers tillstånd. De kunna visserligen i enstaka fall verka välgörande. De kunna förhindra utbrott, som ur allmän och enskild synpunkt måste anses vara i hög grad beklagliga. Men de kunna icke utjämna den schism, som förefinnes mellan dem, som gifva, och dem, som taga arbete. Därtill fordras något helt annat — bättre förståelse af hvarandra, större ömsesidigt förtroende, klarare inblick i den gemensamhet, som förefinnes mellan båda parternas intressen, ökad stråfvän att i handling genomföra och vidga denna gemensamhet så, att arbetarne lika väl som arbetsgifvarne komma att erhålla en bestämd, direkt fördel af det företag, i hvilket de arbeta, och af de resultat, som af detta kan utvinnas".

Ur sådana ord talar den sociala förståelsens anda.

H. S. D. STOKHOLMSFOTOGRAF.

LEDAMOTERNA AF RIKSDAGENS BÅDA KAMRAR BESE STADION PÅ INBJUDAN AF DESS BYGGNADSKOMMITTÉ. STADIONS SKAPARE, ARKITEKT TORBEN GRUT håller ett orienterande föredrag öfver byggnaden vid besöket den 25 Mars.

Kliché: Bengt Sjöström.

SPANINGSPATRULL.

Stadionbygget är nu så pass nära sitt slutliga fullbordande att vederbörande kunnat inbjuda riksdagens ledamöter till att beskåda det samma. — Till sina ytterlinjer står stadion färdigt och har man af byggnader och anläggningar redan nu en god föreställning om hur det hela kommer att taga sig ut till sommaren. F. n. är man sysselsatt med att montera upp läktarnes sittplatser och därmed lägger man sista handen vid själva byggnaden. Sedan återstå planteringar och ordnandet af platsen omkring Stadion.

OLYMPISKA SPELENS PRISDIPLOM. UTFÖRDT AF PROFESSOR OLLE HJÖRTZBERG.

Efter fotograf.

SAMÖFNINGAR MELLAN SKÅNSKA DRAGONER OCH FRIVILLIGA SKYTTPAR VID MARSVINSHOLM. Kavalleriechock mot en skyttepluton.

Kliché: Bengt Sjöström.

PRAKTISK VÄLGÖRENHET.

Våra tiders välgörehet ha helt andra kraf på bistånd mot förr, då de fåtaliga förmögenheterna anlidades. I stort räcker ej rikedomens välgörehet till numera, utan hvar och en som så kan måste lämna sin skärf. Därmed har också det samlande arbetet i välgörehetens tjänst blifvit af helt annan och väsentligt svårare art. Ty skall den stora allmänheten intresseras är själfva föremålet för insamlingen aldrig i och för sig själf tillräckligt, den afgörande faktorn är fornen för insamlingen. Genom sin form har Barnens dag blifvit till hvad den är

— fattiga barn ha alltid funnits. Det gäller idén och personlig insats till dess förverkligande.

H. 8. D. har nyligen erinrat om Välgörehetsmärket, Majblomman, Välgörehetstelegrammet, De gamlas dag och som ofvan nämnts, Barnens dag, m. fl. Nu till påsk har i Majblommans hemstad uppstått en nyhet: *Påskägga*. I trettiofem tusen påskägga, af dekorerad bleckplåt* inläggas vinstsedlar eller nitar och

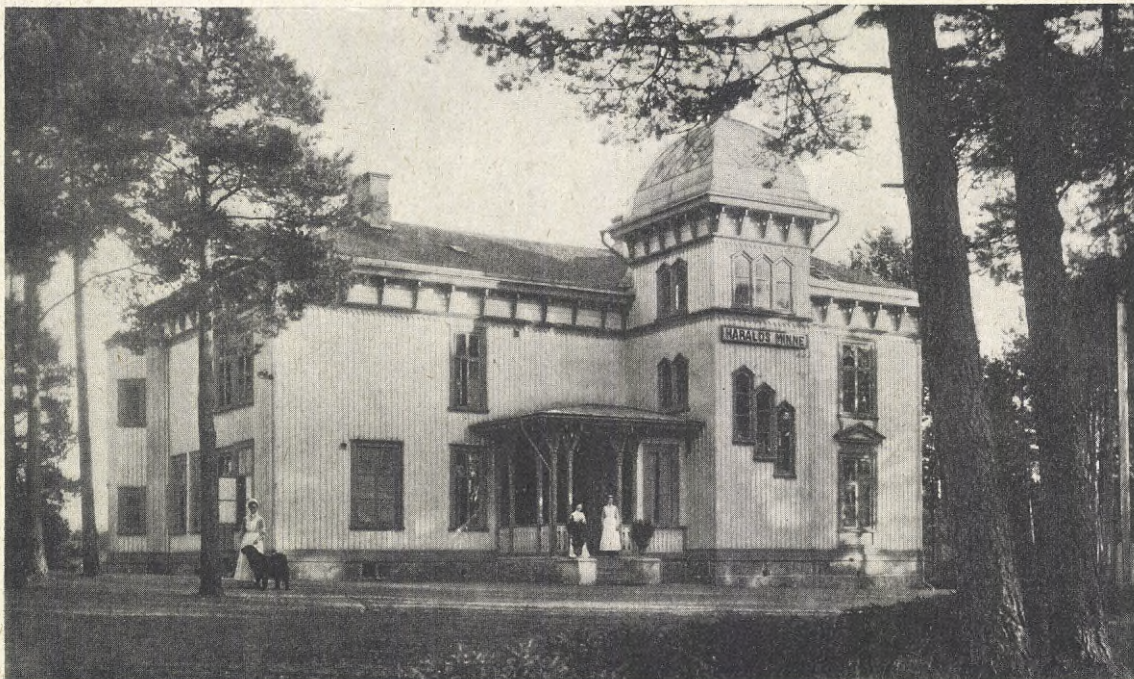
Ejens porträtt.
FRIHERRINNAN HEDVIG LAGERBRING. *Kliché. Penet Silfverjärre.*
Har tagit initiativet till de nya "påskäggen" i Göteborg.

säljas å 1 krona st. till förmån för Barnavårn, Mjölkdroppen och Myrorna.

Vinsterna äro gifvetvis många och stora. En förträfflig idé. Och heder tillkommer i allo friherrinnan Hedvig Lagerbring i Göteborg, landshöfdingens maka.

I och för sig är denna idé och dess förverkligande all heder värd, och dock är den endast ett led i ett rastlöst, oegennyttigt arbete i den stora välgörehetens tjänst. Friherrinnan Lagerbring begagnar icke sin ställning inom samhället till att förmå andra att bära bördorna,

hon deltagar personligen, varmt intresserad och alltid lika älskvärd, i snart sagdt allt filantropiskt arbete inom Göteborg, och det är en större börda än mången tror. Dessa små påskägga äro förtjänta af all uppmuntran, äfven såsom ett uttryck af erkänsla för ett betydande, uppoffrande arbete i välgörehetens tjänst.

"HARALDS MINNE" VID ALINGSÅS, Sveriges äldsta lungtuberkulos-anstalt, 25 år den 1 April. (Se text å sid. 448.)

Efter fotografi för H. 8. D. af fotograf KALEB TORIN, Alingsås.

* Utifrån i Göteborg å Hugo Brusewitz atelier för dekor. bleckplåt.

VID GENEZARETHS STRÄNDER.
FÖR HVAR 8 DAG AF GUNNAR BRUNIUS.

Efter fotograf.

VID JORDAN.

Kliché: Bengt Sjöström.

Det var en fruktansvärd het och solig dag. Blott sakt svingrade sig det lilla tåget fram på muhamedanernas heliga järnväg från Damascus till Medina och Mekka. Man var i det närmaste "slut" efter åtta timmars skakning på den smalspåriga Hedschasbanan och hälsade därför som en befrielse ankomsten till den lilla staden Samach, belägen vid södra ändan af den mångbesjungna sjön Genezareth.

Enligt åttal skulle jag här mötas af en båt, som skulle fört mig vidare öfver det Galileiska hafvets lugna vatten. Men jag fick den upplysningen, att "båten var upptagen", och färden måste därför fortsättas i ett stort åbåke till vagn, dragen af tre hästar. Jag fick taga plats bland tegelstenar och andra byggnadsmaterialier samt fyra snuskiga araber. Och så bar det iväg öfver åkrar och gården, öfver buskar och steniga marker. Jag väntade hvarje ögonblick, att den skrangliga vagnen skulle välta. Värst blef det, när vi i hisklig fart åkte utför en backslutning och rätt ned i Jordan, där vattnet yrde omkring dragare och vagn. Jag trodde att hästarne skenat, men blef upplyst om, att det var vadstället i Jordan, som vi passerade.

Vi kommo lyckligt och väl öfver floden och fortsatte sedan alldeles utmed stranden af det drömande Genezareth, som låg där så stilla i aftonsolens glöd.

Just som solen började dala, ankommo vi till den lilla idylliska

staden Tiberias, förtjusande vackert belägen vid Galileiska hafvets västra strand. Det var en verklig lisa för både själ och kropp att efter en ovanligt varm och besvärlig dag få sitta på verandan på det lilla hotell Tiberias och stirra ut öfver Galileiska hafvets spegelblanka yta.

Natten blef på grund af värme, moskitos, barnskrik och hundtjut allt annat än behaglig, och redan innan solen var fullt uppe, vandrade jag därför på Genezareths strand och njöt i fulla drag af en af

Efter fotograf.

STADEN TIBERIAS.

Kliché: Bengt Sjöström.

de härligaste morgonstunder, som jag hittills upplevat. Ett uppfriskande bad i Genezareths klara vatten bidrog äfven till att mildra det från natten osympatiska intrycket af Tiberias. Den nya dagen gaf mig också i fortsättningen veder-

jade sina nät efter det stora fiskafänget i Genezareth, så vittjade äfven jag med mina följeslagare näten efter några timmars fiske, och se, de voro fulla af de härligaste fiskar. Aldrig förr har jag varit med om en tillnärmelsevis så riklig fångst. Galileiska hafvet anses ju också vara en af jordens

Efter fotografi.

FISKARE PÅ GENEZARETH.

Kliche: Ernst Sjöbergparre.

lag för mina under natten utståndna besvärligheter. Det b'ef en sådan där gudahärlig dag, som man sällan får vara med om här i världen. Solen sken

fiskrikaste sjöar. Efter fiskafänget började en sakta bris blåsa, hvarför något, som liknade ett s. k. latinsegel, hissades på vår farkost. Sakta plöjde båten Genezareths små böjor. Man behöfde nu ej, som en gång Petrus, befara, att båten skulle sjunka; det var en svag vind, som långsamt förde vår bräckliga farkost hän mot den norra stranden af sjön. Det hälskade en frid och en ro öfver vattnet och de solbelysta nejderna, som var af betagande verkan.

Efter fotografi.

MAGDALA.

Kliche: Ernst Sjöbergparre.

klar, ej en molntapp syntes på himlahvalvet, när jag efter frukosten med fyra infödingar begaf mig ut på en fisketur på sjön och en färd rundt dess stränder. Såsom en gång Petrus med kamrater vitt-

Efter en oförgätlig färd i soldiset nådde vi stranden vid det gamla Kapernaum. Kapernaum! Bland alla namnen i den bibliska historien är väl Kapernaum ett af de mest poetiska och tilltalande. Vi gingo i land på den minnesrika platsen, som nu blott är en enda ruinhög. Af dess forna storhet

Efter fotografi.

KAPERNAUM.

Kliche: Ernst Sjöbergparre.

Efter fotografi.

BETHSAIDA.

Klick: Bengt SJÖVESPÄRRE.

återstår intet. Numera finnes på denna plats, där Jesus med förkärlek uppehöll sig, endast en byggnad, ett fransiscanerkloster, från hvars knarrande port en munk försiktigt tittade fram. Han tyckte visst, att jag icke såg så värst farlig ut, ty han kom fram till mig, fattade min hand och förde mig till den plats, där en gång Petrus' hus stått, samt vidare till de nu utgrädda resterna af den gamla synagoga, där Jesus så ofta predikade för andäktigt lyssnande skaror. En underlig känsla af salig frid och andaktsfull vördnad trängde sig på mig, när jag satt på synagogans nära tvåtusenåriga murar och blickade ut öfver Genezareths solglittrande vågor, som sakta slogo mot den strand, där Christus vandrat så många gånger. Det var skönt att drömma sig tillbaka till länge sedan svunna tider. Intet störde heller drömmarne, allt var så tyst och stilla i hela naturen. Det var en stund af oförgätlig skönhet.

Följd af paterns välsignelser för min skärf till klostret, gick jag åter ombord på min farkost, som af fyra par starka arabarmar roddes till det gamla Magdala, Maria Magdalenas födelsestad. Platsen gör intryck af stort armod och är af föga intresse.

På två ställen i trakten af Genezareth visas det gamla Bethsaida. Å hvilken af dessa platser Jesu bespisning af 5,000 män med två bröd och fem fiskar ägt rum, har ej med bestämdhet kunnat utrönas. De flesta forskare i saken hålla dock före, att man i ruinerna af det nuvarande et-Tell har att söka det bibliska Bethsaida, Johannes' och Petrus' fädernestad. Platsen är svårtillgänglig och dess invånare kända för ett krigiskt och mot främlingar fiendligt sinnelag. Detta tog sig uttryck i stenkastning, då jag efter besöket i den ruskiga byn åter steg ombord på båten. Den fridens och människokärlekens anda, som på Christi tid fanns hos folket i dessa trakter, har tydligen totalt försvunnit. För 2,000 år sedan var äfven denna del af Galiléen tätt befolkad, nu finnas blott få människoboningar, öfverallt kring de kala stränderna ser man blott ruinhögar, som minna om länge sedan svunna tiders storhet.

Vår farkost glider sakta öfver Genezareths lugna vatten, styrande hän mot den västra stranden. Med sinnet fullt af rika och vackra intryck och stämningar stiga vi åter i land i det idylliska Tiberias, i

hvars trånga gator vi möta massor af får, som af sina herdar drivas ned mot Galileiska hafvets strand. Efter en njutningsrik dag sitta vi snart åter på det lilla hotellets veranda i den vackra sommarkvällen. Mörkret faller på allt mer och mer. En ovanligt skön och stämningsfull dag nalkas sitt slut.

Och så rann sabbatsdagen in med samma strålände sol öfver Genezareths glittrande våg och de små husen i Tiberias som föregående dagar. Redan tidigt stod den skrangliga vagnen med tre hästar framför hotellporten, och resan anträdde. I zigzag släpa de små knubbiga hästarne den tunga vagnen uppför branterna, länge kan man fröjda sig åt anblicken af Genezareths lugna vatten och ruinerna af det gamla Kapernaum i fjärran. Och under våra fötter glimra de gyllene kupolerna på Tiberias' minareter i solen.

Först efter cirka en timmes färd tager vägen af inåt landet, synranden vidgas, och det guldgliitrande Genezareth försvinner ur vår åsyn.

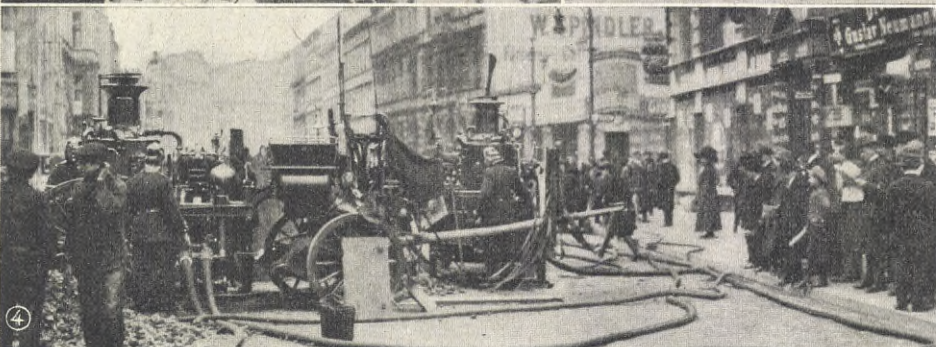
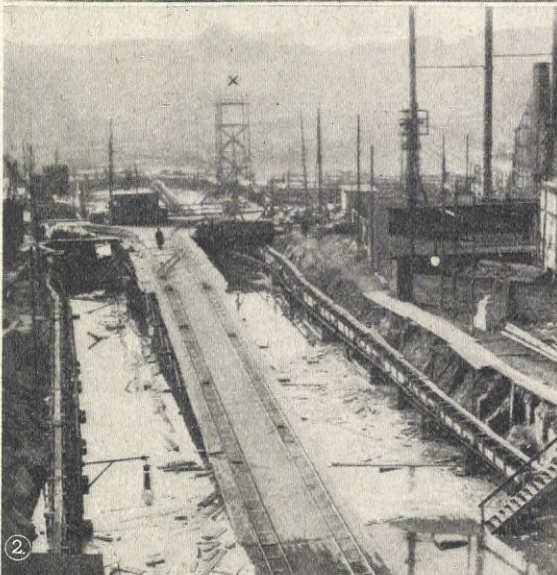
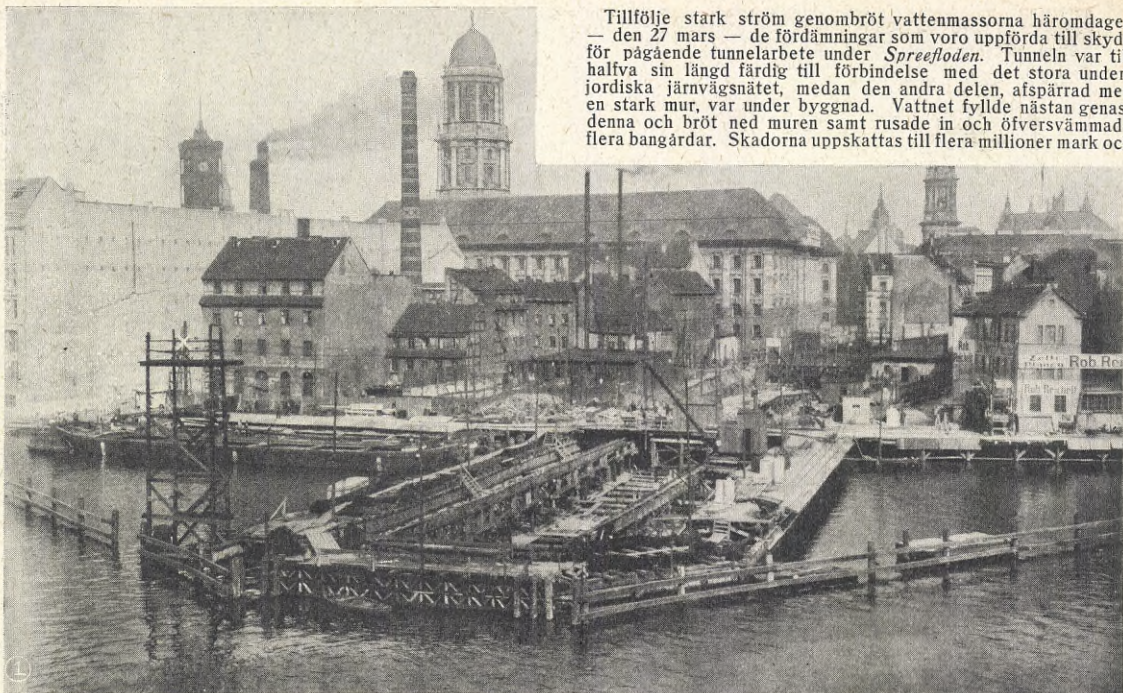
Författaren till "Vid Genezareths stränder", herr Gunnar Brunius är en berest man och en grundlig iakttagare. Denna lilla skildring förskrifver sig från en studiefärd han för någon tid sedan företog till det heliga landet. Ur den rika samling af intryck och minnen han samlat från dessa bibliskt-historiska nejder har han på inbjudan af föreläsningförbundet gifvit ypperliga och synnerligen uppmärksammade föredrag med ljusbilder å en mängd platser i södra och mellersta Sverige. Möjligen få vi tillfälle återkomma med reseskildringar af hans penna från andra trakter af världen.

Efter porträtt.
G. BRUNIUS.

BERLINS UNDERJORDSBANA ÖFVERSVÄMMAD.

Tillfölje stark ström genombröt vattenmassorna häromdagen — den 27 mars — de fördämningar som voro uppförda till skydd för pågående tunnelarbete under *Spreefloden*. Tunneln var till halfva sin längd färdig till förbindelse med det stora underjordiska järnvägsnätet, medan den andra delen, åspärrad med en stark mur, var under byggnad. Vattnet fyllde nästan genast denna och bröt ned muren samt rusade in och öfversvämmade flera bangårdar. Skadorna uppskattas till flera millioner mark och

föranleda årslångt hinder i järnvägens fullbordande. Ingen människa förolyckades.

1. FÖRDÄMNINGEN I SPREE vid tunnelmynningen och hvilken genombröts af vattenmassorna.
2. DEN VATTENFYLDA TUNNELN. I och för bättre öfverblick öfver platsen finnes ett märke (X) å samma ställe å bilderna 1 och 2.
3. VID STATIONEN

Efter fotografier.

Kliché: Bengt Sjöbergsparre.

NERNA HOPAS CEMENTSÄCKAR o. d. för att dämna vattnet. — 4. ÅNGSPRUTOR söka förgäfves pumpa ut vattnet ur tunneln.

RÖFVARVÄLDE I PARIS.

1. BANKFILIAL-
LEN I CHAN-
TILLY, hvars tjän-
stemän nedskjötos
och kassa plundra-
des på 40,000 frcs.

2. DEN AF BAN-
DITERNÄ till dæ-
dets utförande stul-
na och använda
samt därefter öf-
vergifna automo-
bilens undersöktes af
mr Bertillon — upp-
finnaren af finger-
aftrycksystemet. —
Genom flerfaldiga
d automobilen kvar-
sittande aftryck
efter deras fingrar,
identifierar han
skurkarne.

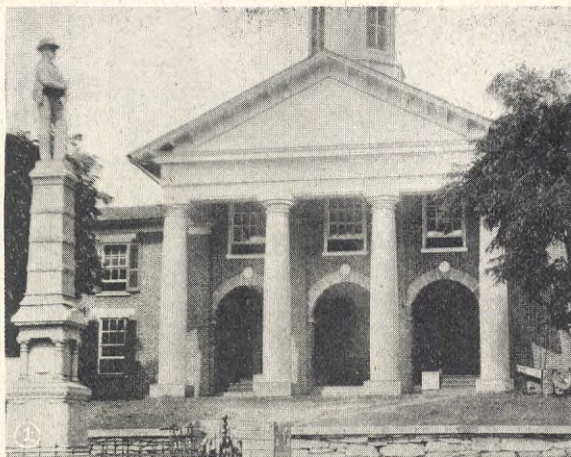
3. PLATSEN VID
MONTGERON,
där banditerna öf-
verföllö de i auto-
mobilen åkande.

De togo vagnen
och körde till Chan-
tilly, där bankplun-
dringen skedde.
4. Garnier. 5. Ca-
rouy-Leblanc. 6.
Bonnet (chauff.)
De förliguste för-
brytarne.

Nästan hvarje dag bringar meddelande om nya dåd, mord och stöld, föröfvade af den rövvarliga, *automobilbanditerna*, som satt Paris i skräck och som, oakadt myndigheterna känna rövvarnes namn och utseende, trots alla efterspaningar. — De utföra sina skurkstreck när och hvar som helst, starkt beväpnade och med tillhjälp af väntande, alltid stulna automobiler. Det är redan en lång rad af ildåd som på jembörelsevis kort tid följt, slag i slag, — allmänheten går i en ständig panisk förskräckelse, myndigheterna utrusta polisautomobiler och vidtagna utomordentliga åtgärder — men allt synes förgäves. — Man endast väntar hur många lif nästa rövvarbragd skall kosta — till dess ban-

diterna en vacker dag faller i rättvisans eller allmänhetens klor. För dem vore nog det förra lyckligare, ty af allmänheten ha de ingen förskoning att vänta. — H. 8. D. brukar ej illustrera våldsdåd och skulle ej så göra heller nu om icke dessa ohyggligheter från Paris, civilisationens hjärta, samtidigt med liknande i Virginia, voro af så ingripande betydelse. — Inför en handfull anarkister fullkomligt lamslagna myndigheter, en millionstad utan skydd; när hände dylika dåd under kejsartiden? Automobiler funnos ej förr i världen men de äro nog icke den enda förutsättningen för rövvardåd.

SITTANDE DOMSTOL NEDSKJUTEN.

1. TINGSHUSET I HILLSVILLE, Virginia, där öfverfallet ägde rum. 2. ALLENLIGANS HUFVUDSÅTE, Sidney Allens 75,000 kronors villa, där man antog ligan barrikaderat sig. 3. o. 4. HENRY ALLEN OCH HANS SON, tillhörande Allenligan. 5. RÖFVÄR-BANDETS FÖRFÖLJARE.

Den 14 mars timade i Virginia en våldsbragd som inom och utom Amerika väckt sensation. Nämnade dag blef i Hillsville en medlem af en illa beryktad lönbrännarliga Allen dömd till ett års fängelse. — Så snart domen hunnit uttalas nedsköto närvarande anförvanter domaren och tre andra personer i rätten; under tumultet som följde sårades flera och banditerna flyktade på sina hästar, medförande fången till bergstrakten där de dolt och förskansat sig. Det lilla bysamhället ligger afskildt, långt från järn-

vägar, men snart nog uppådades byns folk hvarjemte ett stort antal beväpnade detektiver organiserades så hastigt som möjligt. — Bandet förföljdes och man lyckades till slut, efter en fullkomlig belägring, öfvermannas en af röfvarne, Sidney Allen, dock först sedan hans hustru skjutits och han själf dödligt sårats. Resten af ligan skall nu omringas och infångas genom militär. Ledaren, den gamle Floyd Allen blef redan i domsalen illa sårad och togs då tillfånga.

LA MERCEDES BELLA.

OTEL HERMAN CORTEZ skryter inte med ett modernt storstadshotells lyx. Det har ingen ståtlig fasad, ingen praktfull, skarpbelyst entré med slipade glasörrar och skinande messingsbeslag, ingen guldsmidd portier, ingen hall med dyrbara smyrnamattor och bekväma skinnfåtöljer. Den lilla enkla, grå tvåvåningsbyggnaden liknar snarare en gammal svensk gästgivarvärd, som i en halsofvande småstad väntar sitt ödes slut.

Men Hotel Herman Cortez har ett underbart läge vid foten af Cerro Colorado, just där Malagas två villastäder, la Caleta och Bella Vista stöta samman. Det har en trädgård, som går ända ned till det blå hafvet, hvarifrån en sval vind susar in öfver palmer och pinier och där orangernas blankgröna blad glänser mot den klara himlen. Där blommornas färg är ljus och stark och murgrönan saftigt mörk smyger kring en liten fontän af hvit marmor. Från en delfins mun sprutar en kristallskimrande vattenstråle upp bland trädens kronor och genom den ljudkänsliga luften hörs dropparnes fall som en nunnas klagan.

FÖR HVAR 8 DAG AF ALVAR BODE.

Hotel Herman Cortez är trötta hjärtans "Bella Vista".

Jag upptäckte denna gudomliga lilla fristad på min första promenad i Malaga. När jag förvissat mig att betjäningen endast talade spanska och att ingen nordbo bodde här, lät jag hämta mina effekter från båten, som fört mig hit och nu har jag i två dagar njutit ensamhet och obekantskap. I morgon skall båten gå igen...

Det var vid lunchen i dag som min idyll stördes. Jag hade på förmiddagen irrat på måfå kring Bella Vistas vackra villor och trädgårdar. Där var så tyst och stilla. Doften af rosor och oranger strömmar sakt in mellan palmgrupperna och solljusets bländade på väggarnas hvita ytor. Jag såg knappast en människa — de hade gömt sig bakom de täta gröna persiennerna, spaniorens utmärkta skydd mot sol och profana blickar.

Så kom jag ut på Pasco de Sancha, fiskarnes och landbornas stråkväg. Under sång och glada rop drogo de gatan fram, drifvande sina små sega, hårdlastade åsnor och mulor med obarmhärtiga rapp. En tung oxvagn rörde sig sakta — kusken låg på magen öfver lasset och sof. Från de många

små vinkrogarna hördes guitarrknäpp och glamm och framför husradera lågo förnöjda lättningar utsträckta i det stekande solbaddet. Denna härliga dag gato de ej ens sträcka ut handen för att tigga. En präst, som dystert svart skred förbi, drog på smilbandet åt de sorglösa.

Luften stod stilla mellan husen och solen brände och brände ...

Sådana dagar serverar Hr Cortez lunchen i trädgården.

Jag var nu i det närmaste färdig med den. Endast en höggul apelsin låg kvar på den hvita duken bredvid "Mundo Grafico", som jag försökte stafva igenom. Den lilla brunögda flickan, som serverat, kom för att duka af. Hennes ögon hängde så envist fast vid mitt ljusa hår, som... som mina skulle hängt fast vid hennes svarta, om hon varit lite vackrare.

Då hörde jag plötsligt en röst alldeles inpå mig.

— Ah, Sie, Herr... wie geht's Ihnen denn?

En herre stod bredvid mig. Han hade kommit ljudlöst eller vuxit fram ur jorden.

Satan! Att denne lille tysk skulle komma hit just nu! Det kändes som jag skulle få tarmvred af ilska.

Han tog ett steg tillbaka och bad om ursäkt att han störde. Hans ansiktsuttryck var så ängsligt att jag brast i skratt och lät honom sitta ned, försäkrande att jag inte var så farlig, som det såg ut.

Det var många år sedan vi träffades. Jag erinrade mig mycket väl dragen och visste att han hade en fabrik för "künstliche Blumen", någonstädes i en sachsisk småstad, men jag kom inte ihåg hans namn eller hvar vi träffats.

Medan jag satt och letade i minnet afbröt han min tankegång.

— Oh, hab ich was Fatales erlebt!

Han såg så tafatt olycklig ut. Det lilla fina, trötta fyratioårsansiktet var så förgrämt och grått och ögonen tiggde om medlidande. Denne man som förr var så korrekt, så precis, så tyskt noggrann och putsad, var nu härjad som en rucklare. Hade han inte själf påpekat att något särskildt inträffat, skulle jag helt enkelt ansett honom som ett af affärsvärldens utjäktade offer. En af dessa i mängd och mycket så kloka män, som aldrig förbise mer än ett enda värde, men ofelbart detta — sin hälsa. De organisera brilliant sina affärer, leda alla trådarna i egna händer, utmatta konkurrenterna och stå slutligen inför sitt allt slukande maktmål — då börjar sanatorieläkarnes hopplösa arbete att rädda den sprängda hjärnan.

Han hade typen. Ansiktet som förr uttryckte så mycken energi, hängde i slappa, askgrå veck, ögonen voro matta och virriga, munnen skälde som vid början till gråt, kroppen tycktes falla ihop.

Jag bjöd honom ett glas lätt sherry och en cigarett och så började han sin berättelse.

— Som ni förstår kom jag hit ned för att hvila mig. Åh, hvad jag var trött!

Han strök med bäge händerna öfver panna och hjässa som ville han jaga bort något eller reda ut ett virrvarr.

— Nå, fortsatte han, jag kände dag för dag hur krafterna återvände och efter någon tid började jag bli ung på nytt. Då inträffade det. Åh! Har ni någonsin älskat? Frågade han hastigt.

Jag böjde sakta på hufvudet.

— Här strax intill ligger ett litet hotell där jag bodde i andra våningen. Midt emot, i en härlig palmund ligger en villa — Villa Mercedes. En dag, då jag stod och såg ut fick jag syn på en ung flicka i ett fönster där. Min gud en så'n flicka! En äkta

spansk skönhet! Ett ädelt rasrent ansikte, korp svart hår, ett par ögon där lifvet glödde och brann, darrande näsvingar och en finskuren, scharlakansröd mun trotsigt öppnad öfver de pärlhvita tänderna. Hon var underbart vacker. En bild af sprittande lif som om hon just stannat efter en yster fandango. Hon såg ett ögonblick på mig och så försvann hon.

Men jag var förälskad. Mitt lugn var borta. Jag var lycklig och olycklig, lugn och förtviflad! Jag hade aldrig varit kär förut, ser Ni! Det kommer värre då. Jag är ju gamla karlen, men hade aldrig haft tid för kärlek!

Han utbröt i jämmer öfver denna ohjälpliga försummelse, men sedan jag lugnat honom med ett glas vin, fortsatte han.

— Jag drogs till fönstret som af en magnet. Jag kunde inte tänka på annat än henne. Från morgon till kväll stod jag på utkik — men hon var borta.

Tidigt en morgon då jag inte kunde sova, smög jag — i bara skjortan — fram till fönstret — då stod hon där. Hennes stora, underbara ögon hade ett drömmande uttryck. Nu såg hon upp mot mitt fönster!

Blixtnabbt rusade jag in i rummet och klädde mig. När jag kom tillbaka — var hon borta.

Ändtligen upptäckte hon emellertid att jag vaktade på henne och nu kom hon rätt ofta till fönstret. Blotta åsynen gjorde mig lycklig, men jag vågade ännu ej gifva henne något tecken. Där stodo vi nu midt emot hvarandra och stirrade ned på gatan. En eftermiddag, när skymningen började falla på, tyckte jag mig se att hon log emot mig. Ögonblickligen vinkade jag litet med handen — hon svarade, men så försvann hon inåt rummet. Efter en stund såg jag en cigarrett lysa därinne. Den glödde och slocknade, glödde på nytt — jag tyckte mig se en skymt af hennes ansikte — och slocknade. Plötsligt tändes en till. De glödde som rubiner ur mörkret, lyste som hemlighetsfulla, irrande trolljus, närmade sig hvarandra en sekund — och skildes åter.

Jag led gränslösa kval. Hvem var den andre? En väninna, systemen eller en ung man? Nej, det senare var otänkbart här. Äfven om de voro förlofvade skulle de ej få vara på tu man hand. Denna tanke lugnade mig något. Och jag beslöt att på hvad sätt som helst göra slut på detta outhärdliga tillstånd.

Nästa morgon gick jag öfver till Villa Mercedes, besluten att taga reda på hvem som bodde där och finna någon anledning att presentera mig.

På min ringning kom en bugande betjänt ut till gallerporten. Jag stack en 2-pesetas i handen på honom och frågade hvad villans ägare hette.

Här gjorde berättaren ett uppehåll och rätade på sig.

— Nå? framstötte jag litet otåligt.

— Müller, en ung tysk läkare. Den unga flickan var — hans fru! Sachsare! Ah, det är ohyggligt, hjärtlöst, raffineradt!...

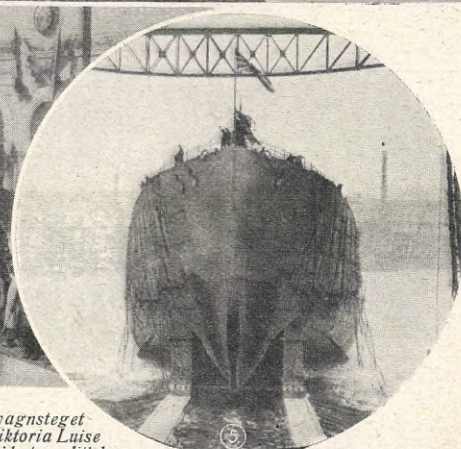
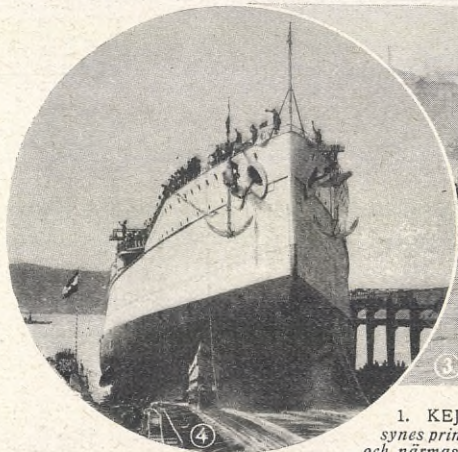
Han gömde ansiktet i händerna och grät.

Mot min vilja bröt ett litet torrt skratt fram. Detta var alltså hela olyckan! Ett litet lustigt skämt, som hon — antagligen med sin mans vetskap — roat sig med. Ofarligt för alla utom denne toker.

Jag skrattade igen. Mannen bredvid mig aflägsnade sig lika ljudlöst som han kommit. Det fanns ingen anledning hålla honom kvar. Han var ju en narr och behöfde inte något medlidande. Dessutom hade han hänsynslöst brutit min stämning.

Hans steg förtonade borta på den lilla gången af hvita strandstenar och så var jag ensam. Ögon och tankar irrade åter ut öfver Medelhafvets djupblå vatten.

FREDSTECKEN.

1. KEJSAR VILHELM MÖTES I WIEN AF ÄRKEHERTIG LEOPOLD SALVATOR. Å vagnsteget synes prinsessan August Vilhelm. 2. TYSKE KEJSAREN I VENEDIG. Vid hans sida prinsessan Viktoria Luise och närmast dem prinsparet August Vilhelm. Sammanträffade där med konung Viktor Emanuel därvid storpolitiska förhandlingar lär ha ägt rum. 3. VID ANKOMSTEN TILL VENEDIG. 4. SJÖSÄTTNING AF ÖSTERRIKES ANDRA DREADNOUGHT "TEGETTHOFF", 20,331 TON. 5. SJÖSÄTTNING AF ENGLANDS NYASTE SUPER-DREADNOUGHT "QUEEN MARY", världens största krigsfartyg.

Det forna konungaresidenset *Kensington Palace*, beläget i hjärtat af London i Kensington Gardens, har numera apterats till ett *London-Museum*. I palatset, där drottning Victoria föddes, är anordnad en storlagen utställning af allt hvad som kan illustrera världsstadens 2000-åriga kulturhistoria. Museet öppnades af konung Georg V den 21 mars.

KENSINGTON PALACE, staden Londons Nya Museum.

Den förträfflige imitatören och uppläsaren, *ingenjör Erik Eriksson*, har alltsedan sitt första uppträdande på tribunen, utställnings sommaren 1907, varit en af stockholmspublikens afgjorde gunstlingar. Med ständigt ökad framgång har han fortsatt sina originella försök att ersätta olika scenkonstnärer, och firar just nu i huvudstaden nya framgångar tillsammans med den kände humoristen, *Kurre-redaktören dr Bergman (Dan)* och sångerskan fru *Ebba Sjögren*.

Efter porträt.
ERIK ERIKSSON.

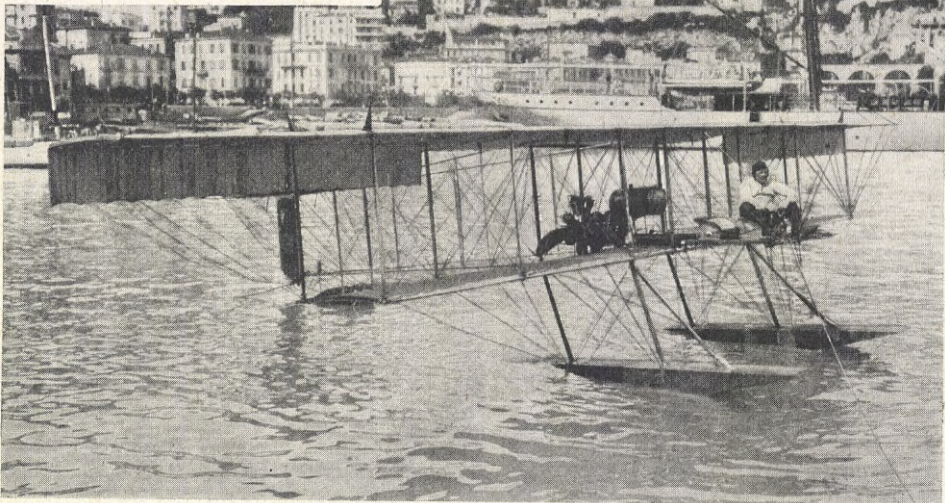
Hydroplantäflingarne i Monaco, som pågått sedan den 24 mars, ha varit i hög grad lyckade. Atta maskiner deltog. Häromdagen uppstego sex af dessa, hvarvid *Fisher* som *passagerare medförde konsul Westrup från Lund*. Flygningarne ha öfvervarits af åtta militärattachéer, bland dessa den svenske marinattachén i Paris, kaptan Unger. Hy-

Efter fotograf.

TYSKA "PFAD-FINDERIN-NEN".

droplanet anses kunna blifva ett utmärkt maritimt hjälpmedel.

*
Tyska "Pfad-finderinnen" ha nu organiserats till en kvinnlig scoutkår och i dagarna börjat sina öfningar. — England har ju länge haft sina "*girlscouts*", och vi här i Sverige ha börjat dryfta frågan, och så länge dröjer det väl inte innan också vi få se små "*boy-flickor*" i käck dräkter beredda till spanareöfningar.

Efter fotograf.

FRÅN HYDROPLANTÄFLINGARNE I MONACO. *Fisher* i sitt hydroplan.

Interiör från utställningen i Lunds Universitets konstmuseum. Klische: Bengt Sjöström.

I Lund pågår sedan någon tid en ganska omfattande utställning anordnad af *Föreningen Svenska Konstnärinnor*. Utställningen visar öfver 300 nummer, målning, skulptur och grafisk konst, och inom alla dessa områden finnas ju utöfvande konstnärinnor som vunnit namn och anseende. Universitetets konstmuseum har upplåtit sina lokaler, och de fyllas af intresserade åskådare.

Kaptenen, godsägaren *Alexis Kuylenstierna*, den under signaturen *Mustafa* bekanta Dagens Nyheter-krönikören och reseskildraren, fyller den 10 april 50 år.

Lifligt verksam som författare och publicist var *Mustafa* en af huvudstadens mest bemärkta pennor, ofta väl skarp och hänsynslös, alltid slagfärdig och intresserad af dagens frågor, tills han under fjolåret afflyttade till en af släktens fideikomissegendomar i Östergötland där vårt porträtt är taget. Äfven därifrån följer han dock sina publicistiska uppsåt, och är allt som oftast sedd i D. N. som förr kämpande mot "skandalhus" och vandalism.

Foto: Erikssén, Sthlm. Klische: Bengt Sjöström. ALEXIS KUYLENSTIERNA. 50 år 10 april.

En H. 8 D:s läsare i San José skrifver den 11 mars:

"Härmed ett fotografi af två småsvenska barn ute i Californien, "solskenets o. jordbäningarnes land". Jag sänder det för att visa, att vi härute fast fjärran från hem och fosterjord försöka att så mycket som möjligt bevara svenskheten och att hos våra barn odla kärlek till "gamla landet", som för oss alltid förblir hem."

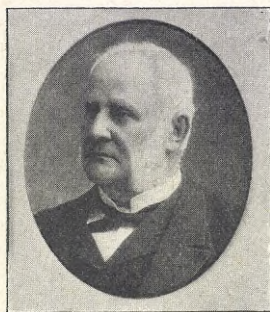
Barnens namn äro: Greta och Carl.

Klische: Bengt Sjöström. HEMLANDSTONER.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

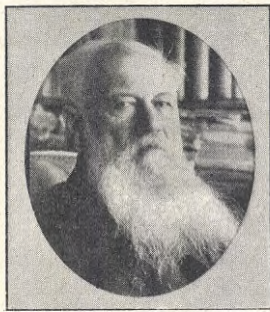
* Data å nästa sida.

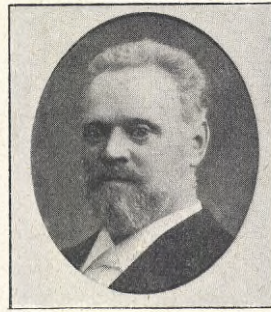
B. G. SCHRÖDER.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Filipstad. 70 år 9 April.*

A. J. ANDREE.
Kyrkoherde. — Hvena.
75 år 19 Mars.

H. O. H. HILDEBRAND.
F. d. Riksantikvarie. — Stock-
holm. 70 år 5 april.*

L. STENDAHL.
Stadsfiskal. — Stockholm.
60 år 22 Mars.*

E. G. P. SALLBERG.
F. d. Öfverstelöjtnant. —
Stockholm. 70 år 29 Mars.*

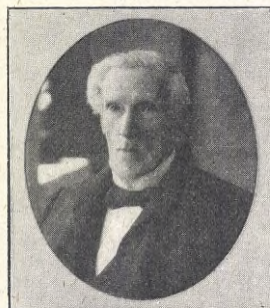
E. W. BERGSTRÖM.
Öfverste. — Venersborg.
55 år 5 April.*

O. J. T. NYLANDER.
Direktör. — Stockholm.
55 år 4 April.*

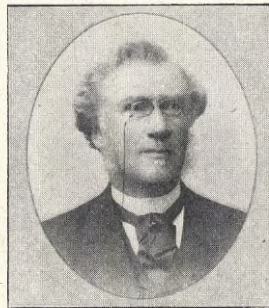
H. A. NYDQVIST.
Ingeniör. — Trollhättan.
50 år 9 April.*

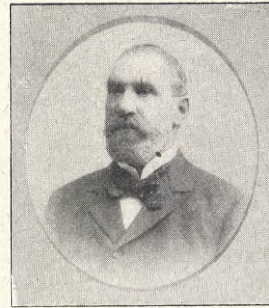
M. T. EEK †.
F. d. Fabrikör. — Helsingborg.
F. 16. † 28 Mars.

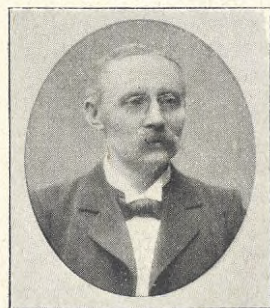
P. F. A. LIEDBECK †.
Ingeniör. — Stockholm.
F. 34. † 26 Mars.*

E. A. HOLMSTRÖM †.
Apotekare. — Stockholm.
F. 30. † 24 Mars.*

K. A. NILSSON †.
V. Häradshöfd. F. d. Kronof.
Jönköping. F. 41. † 23 Mars.*

C. J. M. HODELL †.
F. d. Redaktör. — Stockholm.
F. 45. † 24 Mars.*

A. G. KINDLUND †.
Landbrukare. V. kommunal-
ordf. m. m. — Stora Kärr.
F. 57. † 17 Mars.

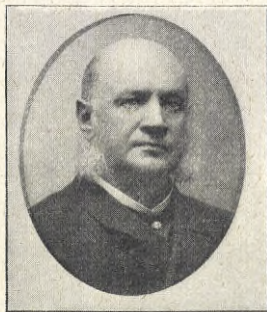
A. E. THOMASSON †.
Med. Lic. Prakt. läkare. —
Malmö. F. 63. † 11 Mars.

B. E. A. HÅRD AF SEGER-
STAD †.
Baningeniör. — Kristinehamn.
F. 68. † 21 Mars.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

R. BURCHARDT †.
Grosshandlande. — Sollefteå.
F. 53. † 15 Mars.*

A. AHLBERG †.
Handlande. — Mellerud.
F. 54. † 23 Mars.*

K. A. ÅLANDER †.
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 58. † 25 Mars.*

E. L. BERG †.
Telegrafkommissarie. — Helsingborg.
F. 70. † 12 Mars.

GUSTAF SCHRÖDER. Stud.-ex. 62, prestvigd 69, past.-ex. 74, reg.-past. v. Verm. fältjäg. s. å., kyrkoherde i Gläva 75, kontr.-prost 85, kyrkoherde i Filipstad sedan sistn. år. Inspektör i Filipstads a. lärov. 88, i allm. lärov. i il. 92. Led. af stadsfullmäktige 92. Led. af styr. i Sparbanken 01.

HANS HILDEBRAND. Stud.-ex. 60, fil. dr. primus 66, riksantikvarie 79-07, Arkeolog, kulturhistoriker. Hänvisat t. ärg. II: 35, däri biografi o. helsidesporträtt återfinnas. Kommendör m. st. k. af N. O.

LARS STENDAHL. Utbildade sig vid landbruksskola, blef mejeri-assistent 73 o. godsegare 75. Övergick 80 till tjänstgöring v. Stockholms polisverk, blef stadsfiskal och kommissarie v. detektivafd. 86, föreståndare i. samma afd. 96 förste stadsfiskal 04. Led. af Riksd. F. K. 11.

ELIS SALLBERG. U.-löjtn. v. Fort. 60, major 87, öfv.-löjtn. i res. 97. Var under en följd af år led. af Stockholms stadsfullmäktige, ordf. i Söhlms Fastighetsegareförening.

ERIK BERGSTRÖM. U.-löjtn. v. A. Liigren.-reg. 78, transp. t. Gotlands Nat. bevär. 79, löjtn. v. Gen.-staben 86, major derst. 98, stabsschef v. III arméfördeln. 1900, öfv.-löjtn. v. Kalmar reg. 02, öfverste o. chef i Vestg. reg. sedan 07. Led. af Krigsvet.-Akad.

OSCAR NYCANDER. Ut.-ex. fr. Tekn. Inst. 77, anställd v. in- o. utländska verkstäder, konsult, maskiningeniör i Stockholm 91 o. dervid biträdd v. utförandet af ett stort antal kommuners o. bolags ånganläggningar, spec. i elektr. kraftstationer. Sedan 01 led. af styr. i profningsanstalterna. Led. af Stockholms skillestånd i handel, industri o. sjöfart. Verkst. dir. i Söhlms Badius A.-B. led. af styr. i Maria Hiss o. Mag. A.-B. Sedan 10 ordf. i Sv. Teknologfören. afd. i mekanik, sedan 11 tillika Förenings ordf. Led. af Stockholm stadsfullmäktige 11, led. af styr. i sjukhuset St. Görans. På sin tid prisdomare v. flera industritställningar.

HERMAN NYDQVIST. Stud.-ex. 80, utex. fr. Polytechn. i Zürich 83, därefter ingenjör hos den stora verkstadsfirman Nydqvist & Holm i Trollhättan, prokurist 88 och sedan 96 delegare i firman. V. ordf. i Trollh. kommunalstämma 96-06 och ordförande sedan 07; led. af komm.-nämnden sedan 96, af helsov.-nämnden samt kyrkovård. Ordf. i styr. i Ensk. Bankens i Venerborg afd.-kontor, ordf. i Brävningsbolagets styr.

Text till bild å sid. 436.

Sanatoriet "Haralds Minne" 25 år. Vårt lands äldsta anstalt för vårdande af uteslutande lungtuberkulossjuka kunde den 1 april i år fira sitt kvartsssekuljubileum. Privatsanatoriet Haralds Minne öppnades nämligen den dagen år 1887 och den välsignelsebringande verksamhet som därmed begynte har sedan dess vunnit en storartad utveckling inom vårt land.

Anstalten stiftades af fru A. Qvensel i Göteborg, med anledning af hennes unge sons död i lungtuberkulos och till hufgåfstande af hans minne öppnades den på Haralds-dagen. Då fru Qvensel s. å. aflid öfvertogs omvårdnaden om sjukhuset af hennes dotter fru Emily Dickson, som allt fortfarande omfattar det med varmt intresse och tillfört det högst betydande donationer.

Att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. S. D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall, utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, — eventuellt omnämmande, — då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.

ALARIK LIEBECK †. Afg.-ex. fr. Teknol. Inst. 51, fr. kem. afd., praktiserade därefter samt byggde ättikfabriker i Sverige o. Finland, blef 67 verkställare vid Winterviken, den af Alfred Nobel anlagda, första nitroglycerinfabriken i världen. — Inom denna och närliggande industrier har L. utfört epokgörande arbeten som konstruktör af maskiner o. såsom uppfinnare. — Har byggt ett stort antal fabriker i utlandet i och för sprängämnesfabrikation. Hänvisat till biografi o. större porträtt i ärg. IX: 20.

AXEL HOLMSTRÖM †. Apot. ex. 64, erh. priv. å apot. Enhörningen i Stockholm 67. Examinator i apot. ex. 68-76, lär. i författn. kunskap v. Farm. Inst. 74-75 o. 77-85, lär. v. F. Schartaus Hand. Inst. 70-76. Styr. led. i Farm. Inst. 74-76, sekret. i Apot. Soc. direktion 74-77 o. 83-85, led. af Apotekaresocietetens direktion 78-83 o. 86-87. En af Farm. Fören. stiftare, dess ordf. 78-80, hedersled. 94. Led. af Sv. Läk. Sällsk. 78.

KARL NILSSON †. Stud.-ex. 62, hoir.-ex. 67, v. häradshöfd. 71, biträdd kronofogde på Öland 72-74, t. kr.-fogde i Tuna o. Sefvede här. 76-79, kr.-fogde i Tveta m. il. här. 79-07. Sedan 95 styr.-led. i Göteborgs Handbanks afd.-kontor i Jönköping.

JULIUS HODELL †. Medarbetare i Söndags Nisse 80-91, red. o. utgivare af Nya Nisse 91-08.

ERIK HÅRD AF SEGERSTAD †. Utex. fr. Tekn. Högskolan 93, bokh. v. Stat. jernv. 94, undering, 97 baningenjör å linien Laxå-Riksgården 02. Led. af Kristinehamns stadsfullm. sedan 04, led. af drätselkammaren, ordf. i styr. i Tekn. aftonskolan; examensvitne i Realskolan, ordf. i hamnkommittén.

RAGNVALD BURCHARDT †. F. i Fredrikstad, infl. t. Sverige 73, idkade trävaru- o. sågverksrörelse i Småland, därefter i Långsele samt sedan 1900 i Sollefteå. Ordf. i Sollefteå Bruksstyr. 07, ordf. o. verkst. dir. i Elektr. verket s. å.; bildade A.-B. Sollefteå Kalksandstegel 08, dess ordf. o. verkst. dir.

ARON AHLBERG †. Innehafvare af firman Johanson & Erikson i Mellerud, en af de förnämsta på platsen. Styr. led. i Dalslands Minuthand.-förbun. ordf. i Melleruds Minuthand.-förening. Framstående och verksam inom nykterhets- och missionsrörelsen.

ALFRED ÅLANDER †. Innehade affärsanställning i Stockholm 86-95, etablerade 98 cigarraffär därstädes, hvilken utvecklats till en af de största i huvudstaden. På sin tid v. ordf. i den organisation som 11 bildades af cigarrhandlande för att tillvarata deras intressen i monopolfrågan.

Intill 1903 var anstalten belägen invid Slottsskogen i Göteborg, under hvilken tid huvudsakligast patienter i långt framskridet stadium af lungtuberkulos mottogs. Då i oktober sistnämnda år sjukhemmet förflyttades till närheten af Alingsås ändrades bestämmelserna och intagas sedan dess endast patienter i första stadiet af tuberkulos. Sanatoriet är nu beläget i närheten af Alingsås där cirka 15 tunnland mark inköpts invid sjön Gerdskan.

På sanatoriet mottagas obemedlade kvinnor från Göteborgs stad och endast undantagsvis personer från annan ort. Den enda afgiften är inskrifningsafgiften, 15 å 20 kronor, i öfrigt är vistelsen fri och kortiden obegränsad.

På vackrare sätt kan icke en kär aflidens minne hufgästas, än som här skett.

INNEHÅLL

Öfverståthållaren J. O. Ramstedt, biografi och helsidesporträtt. — Riksdagsmännen i Stadion. — Svenska konstnärinnors utställning. — "Mustafa" 50 år. — "Haralds Minne" 25 år. — Friherrinnan H. Lagerbring. — Ing. Erik Eriksson. — Kajsar Wilhelm i Italien. — Tvänne sjösatta dreadnoughts. — Valdsdåd i Paris och i Amerika. — Öfversvämn. i Berlin. — Kensington-Museum. — Hydroplantäfflingar i Monte Carlo. — Girlscouts. — Svensk Amerikanska barn. — Vid Genezareths stränder af Gunnar Brunius (rikt ill.) — La Mercedes Bella af Alvar Bode. — Veckans porträttgalleri.